

dentlig stor Arbejdsløshed, og den økonomiske Krisetilstand, som var saa stærkt fremtrædende i Fjor, er ikke til Ende. Den kan vel endda neppe nok siges at være dæmpet, i alt Fald er den kun i ringe Grad i Aftagende. Det ser vel ud til — ogsaa efter de Oplysninger, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har fremlagt her i Dag —, at den har en noget mindre skarp Karakter, end den havde i Fjor. Man har det Indtryk, at der er knap saa mange arbejdsløse som ved samme Tidspunkt forrige Aar. Dette skyldes for en Del Bortrejse, hvad den ærede Ordfører ogsaa gjorde opmærksom paa. Det er jo en af de Ting, som til en vis Grad give et særlig trist Billede af Danmark i Øjeblikket, at vore Forhold ere daarligere end saa mange andre Steder, som ogsaa ere ramte af den almindelige økonomiske Verdenskrise. Derfor findes der i en By som Hamborg Arbejde for mange Danske fra København, som søge dertil. Paa den anden Side mildner det i Øjeblikket noget selve Arbejdsløshedens Vanskeligheder her i Byen. Man maa imidlertid være klar over, at selv om der er knap saa stor Arbejdsløshed som i Fjor, ere Følgerne i en vis Forstand værre, fordi jo længere en Arbejdsløshedsperiode varer, desmindre Modstandskraft har Hovedmassen af Arbejderbefolkningen overfor den. Flere og flere blive for kortere eller længere Tid dragne ind i den, og de, som en Gang ere komne ind i Tilstanden som arbejdsløse, udtømme efterhaanden de Beholdninger, de maaske have haft i Forvejen at staa imod med.

Se, overfor alt dette er det ganske naturligt, at man først spørger sig selv: Var det ikke muligt at ordne Spørgsmaalet ved en bedre Organisation af Arbejdet, ved at føre Arbejdskraften ud til andre Steder i Landet? I Fjor var denne Side af Sagen meget stærkt fremme under Forhandlingerne, og det førte til, at der fra Indenrigsministeriets Side blev sat i Gang en Slags Indhentning af Oplysninger. Man spurgte forskellige Institutioner, hvad de mente, der kunde gøres i saa Henseende. Der foreligger for Indenrigsministeriet en Række Betænkninger derover. Jeg tror imidlertid, at man kan sige, at selv om de indeholde adskillige

værdifulde Oplysninger, indeholde de ikke tilstrækkeligt Grundlag til i Øjeblikket at tilvejebringe Foranstaltninger af nogenlunde hurtigt virkende Karakter i saa Henseende. Der er en Del deri, der kan danne et Grundlag, man maaske kan arbejde paa, men hurtig og øjeblikkelig Hjælp faar man i hvert Tilfælde ikke ad denne Vej. De fleste af Betragtningerne gaa for øvrigt ud paa, at selv om man kan hjælpe noget ved Hjælp af en bedre Ordning af Arbejdsanvisningssystemet, vil dette ikke blive af saa overmaade indgribende Betydning, som man undertiden har tænkt sig Muligheden af. Jeg tror, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har fuldkommen Ret i den Betragtning, at der er en øjeblikkelig Nødtilstand, overfor hvilken det ikke kan nytte at henvise til saadanne mere almindelige Fremtidsforanstaltninger, der først lidt efter lidt kunne faa afgørende Betydning. Vi maa derfor utvivlsomt atter i Aar gribe til det, man kan kalde ekstraordinære Foranstaltninger. Der er rimelig Anledning til i det hele og store at forny de Lovbestemmelser, som i saa Henseende bleve truffe af Rigsdagen i Fjor. Jeg skal derfor kun gøre enkelte Bemærkninger i Tilknytning til de her forelagte Lovforslag.

Den første er denne, at det Afsnit i Forslaget om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, som gælder Hjælpekasserne, vil forhaabentlig blive overflødig, idet det, som ærede Medlemmer vistnok ville have bemærket, er Regeringens Hensigt at søge tilvejebragt et Lovforslag om Ændringer paa enkelte Punkter i Hjælpekasseloven, der forhaabentlig kan fremlægges i saa god Tid, at der kan være Udsigt til at gennemføre det allerede i Løbet af denne Samling. Hvis dette skulde blive Tilfældet, ville Bestemmelserne om Hjælpekasserne i nærværende Lovforslag rimeligvis blive overflødig. Sandsynligheden vil vel tale for, at et Lovforslag derom vil have en saadan Karakter, at der ikke behøver at staa noget om Hjælpekasserne i denne Lov, hvor det paa en Maade ikke rigtig kan siges at høre hjemme.

Den næste Bemærkning, jeg vil gøre, gælder Statstilskuddet, saaledes som det er foreslaaet i § 2 i samme Lovforslag.